

DEVİRİMİN İKİNCİ AŞAMASINA GİDEN YOL “TARİHSEL UZLAŞMA”DAN GEÇİYOR!..

-EVET, BUGÜN İÇİN BUNUN ŞEKLİ AK PARTİ-CHP KOALİSYONU OLARAK GÖRÜNÜYOR, AMA KÜRTLERİN TALEPLERİNİ DE KUCAKLAYARAK!..

Münir Aktolga
Haziran 2015

Kendileri bunun farkında olmadılar -hala da değiller- ama, aslında başlangıçta AK Parti'nin kendisi fiilen bir tür “Tarihsel uzlaşma”- koalisyonu olarak ortaya çıkmıştı!...

İç dinamikler açısından, arkasına halkın desteğini de alan Anadolu burjuvazisi, eskinin Devletçi büyük burjuvalarının da -en azından sessiz kalarak- desteklediği burjuva anlamda “tarihsel bir uzlaşmayı”, devrimci bir koalisyonu temsil ediyordu...

AK Parti'nin başı çektiği -küresel süreçlerle bütünleşmeye yönelik- “Yeni Türkiye” yürüyüşü, eskinin içe kapalı Devletçi-tekelci düzeninde bunalan Anadolu burjuvaları için bir tür hayatta kalma öpücüğü rolünü oynarken, Özal'la birlikte dışarıya açılarak küreselleşen dünyada kendi varoluş koşullarını daha iyi gerçekleştirebileceklerini gören Devletçi büyük burjuvalar için de çekiciydi. İşte, o dönemde burjuvazinin birliğini sağlayan dinamikler bunlar olmuştu. Bu dinamikleri arkasına alan AK Parti iktidarı, içerdeki Osmanlı artığı Devletçi-tekelci düzenden bunalan bütün çalışanlar için de umut kaynağı olarak onları da peşine takınca “Yeni Türkiye” yolunda büyük bir “tarihsel uzlaşmayı” hayata geçirme yoluna girdi...

Dış dinamik olarak küresel demokratik devrim rüzgarını da arkasına alarak yola çıkan bu AK Parti koalisyonu kısa zamanda Türkiye'ye neredeyse çağ atlattı! Düşünebiliyor musunuz, Cumhuriyet'in kuruluşundan AK Parti'nin iktidara gelmesine kadar Türkiye'ye giren küresel sermaye miktarı 20 milyar dolar kadarken, AK Parti iktidarıyla birlikte bu rakam ortalama olarak her yıl ülkeye giren küresel sermayeye denk düştü... Türkiye, AK Parti iktidarı altında on yılda üçe katlandı...

Ama sonra bu koalisyon, bu “Tarihsel uzlaşma” platformu bozuldu. Çünkü zamanla, AK Parti'nin içinde Anadolu burjuvazisinin bir kanadını temsil eden jakoben bir uç ortaya çıkmaya başlamıştı. Bunlar, “madem ki bu işin önderliğini biz yapıyoruz, eski satatükoyu deviren biz olduk, o halde bu işin kaymağını da büyük burjuvalar değil biz yemeliyiz, eski Devletçi düzenin destekçileri olan büyük burjuvalar hele şöyle biraz geri dursunlar” diyerekten bindikleri “tarihsel uzlaşma” dalını kesmeye başladılar.

Bütün bunları, bu sürecin adım adım nasıl geliştiğini son iki yıldır yazıp duruyorum. 10 Ağustos Seçimine kadar ki süreçte, AK Parti içindeki dengede gittikçe jakobenler ağır basıyor durumda olsalar da, Erdoğan ağırlığını tam olarak bu tarafa koyana kadar mevcut durum bir ölçüde devam edegeldi. Ama ne zaman ki Erdoğan da jakobenlerin tarafına geçti (en azında 10 Ağustos'a kadar görünüş böyle değildi), işte o andan itibaren bütün dengelerin değiştiğini görüyoruz. Bu andan itibaren AK Parti koalisyonu, bu koalisyona hayat kazandıran yüzü “Yeni Türkiye'ye” yönelik “Tarihsel uzlaşma” anlayışı bozulmaya başladı. Süreç, “Türk tipi başkanlık” adı altında burjuvazinin içindeki bir kanadın hakimiyetini gerçekleştirmeye yönelik bambaşka bir nitelik kazandı!...

İşte 7 Haziran, AK Parti'nin jakobenlerinin bozduğu bu koalisyon-a-“tarihsel uzlaşmaya” karşı gene o koalisyonun bir parçası olan çeşitli kesimlerin verdiği cevaptır...

AK Parti-MHP Koalisyonu AK Parti'yi iyice MHP'ileştirir ve tümünden bitirir!

Bu kadar basit bir gerçeği görememek için insanın gerçekten ideolojik anlamda kör olması gerekir!... Çözüm sürecini gündeminden çıkararak bir AK Parti'nin halka, kitlelere vereceği tek bir mesaj vardır: " Afedersiniz, MHP başından beri haklıymış, çözüm süreci denilen bu süreç bir hataymış, bunlara –Kürtlere- güvenmekle hata ettik, ama bunu bizim iyi niyetimize verin"!!... Hatırlarsınız, "Paralellere" karşı mücadele sürecini de böyle açıklamıştı AK Partililer! Bunu da, "saflığımıza, iyi niyetimize verin" diyerek geçiştirmişlerdi!... Bu durumda o halk da, "e, kardeşim, o zaman biz de bundan sonra başından beri doğru yerde duranı destekleriz" demeyecek mi!.. AK Parti, kendi jakobenlerinin vesayeti altında kendi ipini çekmeye hazırlanarak adeta "her ağacın kurdu kendinden olur" atasözünü ispat etmeye çalışıyor!...

Bu yol çıkmaz bir yoldur, aklımızı başımıza toplayalım!...

Panikle karışık tam bir paranoya halii!.. AK Parti'nin jakobenlerinin kafası şöyle çalışıyor: "Suriye'nin kuzeyinde, Amerika'nın da desteğiyle bir Kürt devleti kuruluyor. Bu nedenle, başka çare yoktur Suriye'ye gireceğiz"! "Artık tek başına bir AK Parti iktidarı söz konusu olmadığına göre de bunun şu an tek bir yolu var, MHP ile bir koalisyona girmek; nasıl olsa onlar da milliyetçi bu işe hayır demezler"!.. Söylenilen budur!... E, peki sonra??

Kürtleri ve Amerika'yı -"koalisyonu"- ikna etmeden, onlarla birlikte hareket etmeden Türkiye Suriye'ye –Carablus mıydı neydi oraya- girdi diyelim. Ya peki sonra? Orada kim var; IŞİD! Bu durumda istesene de istemesene de IŞİD'le direkt olarak bir çatışmaya gireceksiniz, öyle değil mi?. Bu bir! Ama o kadar mı? Eğer işler sizin dediğiniz gibi ise, yani orada ABD'nin, "Batı'nın" da içinde olduğu Kürtlerle birlikte kurulan bir "kumpas" varsa, o zaman eninde sonunda Amerika ile birlikte PYD-PKK da çıkacak karşınıza!... E, PKK ile Suriye'de çatışırken Türkiye'de de ortalık süt liman kalmaz herhalde!... Oradaki ortam aynen Türkiye'nin içine de yansır!... Yani, bir yandan IŞİD'in uyuyan hücreleri harekete geçerken, diğer yandan da PKK ile savaş başlar!...

Hadi bunu da bir yana bırakalım. Suriye'de siz bir işgal gücü olarak görüleceksiniz. Araplar ve Esed yönetimi de size karşı savaşacaklar!... Dört bir yanınızın "düşmanlarla" çevrili olduğu ortamda nasıl uzun süre kalacaksınız orada?... Bu durumda, içerden ve dışardan her gün şehit haberlerinin geldiği bir Türkiye nereye gider biliyor musunuz?... Uyuyan o darbeci hücreler de uyanmaya başlayınca, "al sana başka bir tiyatro"! "Dimyad'a pirince giderken evdeki bulgurdan da olmak" diye buna denir her halde!... Derken, işin içine bu sefer gerçekten "dış güçler" girecekler... Ve "başka alternatif kalmadı, barışçı yol tükendi" falan diyerekten "al sana o çok korkulan 'bölünme' senaryoları"!... Bu türden şeyler gündeme gelecek o zaman. Tabi birileri de Miloseviç'in pozisyonuna düşerek Lahey'i boylayacaklar!...

Yani, gerçekten, korkunç bir şey! Bu kadar kör nasıl olunabiliyor anlaşılması zor bir durum!...

Kardeşim, hani siz Osmanlı'yı restore falan etmeye çalışıyordunuz, galiba ona razı olacağız bu gidişle!!.. Osmanlı, kendi içinde bir sürü eyaleti falan barındırmıyor muydu... E, siz Suriye'nin kuzeyindeki bir otonom bölgeyi bile hazmedemezken, nasıl Osmanlı olupta bütün o eski Osmanlı mülkünü kucaklayacaksınız?... Bakın aynı paranoya eskiden Barzani için de yaratılmıştı, sonra ne oldu? Bugün Barzaniyle can ciğer olduk!

Yapılacak tek bir şey vardır paradigma değiştirmek!... Osmanlı artığı antika Devlet anlayışını- o eski paradigmayı bir yana bırakarak 21. yüzyıl gerçeklerine uygun adem-i merkeziyetçi yeni bir vizyon, yeni bir birlikte yaşam anlayışı geliştirmek...

Ya AK Parti CHP Koalisyonu, o nasıl bir "uzlaşma" zemini yaratacak?

Şu an varolan alternatifleri değerlendirirken bu değerlendirmelerin artık AK Parti'nin temsil ettiği ve sonra da gene kendisinin bozduğu eski dengenin mevcut olmadığı gerçeğini temel

aldığını unutmayalım! Şu an tartıştığımız şey, eski durumun yerine nasıl yeni bir dengenin - "uzlaşmanın"-mümkün olduğudur. Devam ediyoruz:

Böyle bir Koalisyonun neden gerekli olduğunun en önemli gerekçelerinden birisi, AK Parti + CHP etkileşiminin dış politikada her iki tarafın da uç noktalarını törpüleyerek daha sağlıklı, hayatın gerçeklerine daha uygun bir yolun bulunmasına katkıda bulunabileceği ihtimalidir. Ben bu konuya çok önem veriyorum. Çünkü bugün artık iş öyle bir noktaya geldi ki, tek başına AK Parti ve onun dış politika anlayışı esasa ilişkin bazı sorunların çözülmesi için yeterli olmaktan çıkmış görünüyor. Ben bunu daha önce de hep yazdım. Türkiye'nin Mısır politikasını ele alalım: Tamam, darbeye karşı çıkmak, Mursi'nin arkasında durmak doğru idi; ama buradan yola çıkarak iki devlet arasındaki ilişkileri sıfır noktasına indirmek yanlıştı... CHP ile kurulacak bir koalisyon AK Partili jakobenlerin bu türden ideolojik çıkışlarını törpüleyerek daha sağlıklı bir zemine oturmamızı sağlayabilir. Bakın Kılıçdaroğlu ne diyor:

„Dış politikayı biz değiştiririz. Davutoğlu Mısır'a gidemez ama biz gideriz. Yanı sıra, biz batıya gittiğimiz zaman (örneğin Avrupa Birliğine) daha ağırlıklı olur bizim söylemlerimiz, daha güçlü, inandırıcı olur... Orada da bir güven sorunu var“.

Aynı şey İsrail politikası için de geçerli aslında. Evet, orada da „One Minute“ doğrudur, Mavi Marmara çıkışı doğrudur, ama, adamlar özür dilediler sonra, tazminatı da kabul ettiler, geriye kaldı Gazze meselesi... Burada da, ilkelerden taviz vermeden, biraz daha esnek davranarak devletler arası ilişkileri düzeltmenin mümkün olabileceğini düşünüyorum ben...

Bu arada eğer Türkiye, Suriye'li Kürtlerle, PYD ile olan ilişkilerini de gözden geçirerek bundan böyle Suriye politikasında Kürtlerle birlikte hareket etme kararı da alabilirse, sadece bu bile çok büyük bir kazanım olarak düşünülmelidir. Bu durumda Türkiye, halen varolan otonom Kürt bölgelerini ("Kantonları") tanıdığını ilan ederek, "uçuşa yasak bölge" projesinin Kürtlerle birlikte hayata geçirilmesi için harekete de geçebilir... Sayıları 2,5 milyonu bulan mültecilerin yerleştirilmesini de gerekçe gösteren Türkiye bu bölgenin imarını üstlendiğini de ilan ederek böyle bir projeye pekale BM nezdinde meşruiyet de sağlayabilir...

Ekonomiye gelince; tabi bir de işin içine eğer K.Derviş girerse, Derviş-Babacan- Şimşek birlikteliği Türkiye'nin ihtiyacı olan ekonomik rasyonaliteyi daha kısa zamanda kalıcı bir şekilde sağlayabilir... Düşünebiliyor musunuz, Derviş küresel sermaye çevreleriyle ve TÜSİAD'la ilişkilerde bir referans olurken, Babacan+Şimşek de hem küresel dinamikleri, hem de Anadolu burjuvazisinin dinamiklerini harekete geçirebilecek bir kaldıraç rolünü oynayabilirler... Türkiye'nin ihtiyacı olan da budur zaten...

Ama gerçekçi olalım, böyle bir projeye AK parti'nin "tamam" diyebilmesi için önlerinde duran kuyuya artık jakobenlerin uzattığı ipe inilemeyeceğini görmüş olması gerekir!... Tabi öte yandan, CHP açısından da, aynı şekilde, başka çarenin olmadığına anlaşılması gerekir...

Dervişin fikri neyse zikri de oymuş derler, hayırdır inşallah!!...

Şimdi isterseniz biraz da işin teorik yanına girmeye çalışalım:

Bu Site'de 12.3. 2014 tarihinde "Tarihsel Uzlaşma" başlıklı bir yazım yayınlamıştım.

<http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/23202-Tarihi-Uzlasma->

Sonra, 7 Haziran Seçimi'ne giderken 22.4.2015 Tarihinde "Yeni bir toplum sözleşmesi ancak tarihsel uzlaşmayla mümkündür" başlıklı bir makale daha yayınladım.

<http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/33776-Yeni-bir-toplum-sozlesmesiancak-tarihsel-uzlasmayla-mumkundur>

Aşağıdaki satırlar 7 Haziran Seçimine giderken ilk yazıdan alıntılarla başlayan 22.04.2015 tarihli ikinci yazıdan:

„Biliyorsunuz, „Arap Baharı“na sahne olan bütün Arap ülkeleri hep Osmanlı'ya dahildiler.. Bu nedenle, bunların tarihsel gelişme süreçleri arasında büyük benzerlikler vardır. Bu ülkelerdeki „batılılaşma“ ve „kültür ihtilali“ süreçleri hep aynı diyalektiğe tabi olmuştur.. Hepsinde de, eski Devletçi yapıya bağlı olarak yukardan aşağıya doğru gelişen ve ona -bu eski Devletçi yapıya- eklenen Devletçi bir kapitalizm (Batı'daki gibi bir „devlet kapitalizmi“ değildir bu!) vardır.. Ve de tabi, bu ülkelerin hepsinde, bütün bu süreçlerin diyalektik anlamda inkarı olarak -İslami bir şemsiye altında da olsa- aşağıdan yukarıya doğru gelişen burjuva anlamda „demokratik devrimci“ bir halk hareketi vardır.. Bunlar hep ortak olan yanlar..“

“Buralarda, yeni ile eski arasındaki sınıf mücadelesi de bu verili koşullar altında kültürel mücadelelerle içiçe geçerek gelişir.. Bir yanda eski statükoyu temsil eden Devlet sınıfı ve ona eklenen Devletçi burjuvazi -ki bunlar kendilerini Batı kültürüyle yoğrulmuş „modernler“ olarak görürler- diğer yanda ise, aşağıdan yukarıya doğru “İslamcı” bir kültürel reaksiyonla birlikte-onunla içiçe gelişen burjuva anlamda demokratik bir halk devriminin güçleri.. Mücadele böyle-bu iki cephe arasında başlar ve devam eder hep.. Türkiye’de de, Tunus’da da, Mısır’da da olan budur aslında..

“Arap baharıyla“ birlikte, Türkiye’deki „**AK Parti devriminin**“ açtığı yoldan yürüyen Arap ülkelerinde de o eski statüko devrilince, bugün Türkiye’de olduğu gibi buralarda da bir yol ayrımına gelinmiş oldu ve bir „yeniden doğuşa“ giden süreçte birden fazla yol çıktı ortaya!..

Birincisi için tipik örnek Mısır’da Mursi’nin liderliğini yaptığı hareketin izlediği yoldur!...

Bunlar -yani Mısır’lı „devrimciler“- her ne kadar bir seçimle zaferlerini taçlandırmış olsalar da, sürecin henüz daha kalıcı bir şekilde “Tarihsel uzlaşma” zemininde demokratik parlamenter bir zemine oturmadığını, yaşananın özünde halâ İslamcı ideolojinin önderlik ettiği bir geçiş dönemi süreci olduğunu dikkate almadan -bütün demokrasi güçlerinin oy birliğiyle oluşan demokratik anayasal bir platform ortaya çıkmadan- tek başlarına iktidarı alarak yola devam etmek istediler..Sonuç ortada!..(Dikkat, buradaki "demokrasi güçleri" kavramı -bizde olduğu gibi- farklı görüşlere, yaşam biçimlerine sahip oldukları halde Devlet sınıfına ve darbeciliğe karşı olan herkesi kapsıyor..)

Suriye’yi, Libya ve Yemen’i falan hiç saymıyorum. Buralarda olup bitenler ayrı bir konu, bunu daha önce ele almaya çalışmıştık!..”

”İkinci yol ise, Tunus’da Gannuşi’nin önderliğini yaptığı "uzlaşmacı" yoldur!..

Buradaki kilit kavram o "**Tarihsel uzlaşma**" kavramı tabii!.. Kimle, neyle uzlaşmıştı acaba Gannuşi ve onun-yani Tunus’un „devrimci“ güçleri?.. Eski statükoyla uzlaşarak ona teslim olunmadığı açıktı!.. Sanıyorum, uzlaşmanın çerçevesini demokratik parlamenter sistem ve herkesin katıldığı bir süreçle hazırlanan -böyle bir sistemi temel alan- yeni bir anayasa oluşturdu.. Böylece, herkesin eşit haklarla siyaset yapabildiği, ileriye doğru ucu açık yeni bir platform ortaya çıkıyordu... 217 kişilik parlamentoda, 200 kişinin evet oyu verip birbiriyle kucaklaşarak kabul ettiği anayasayla birlikte yeni bir süreç başlıyordu Tunus’da!..“

”Türkiye’ye gelince;

Türkiye'deki süreç de özünde aynıydı aslında.. Yani, Türkiye'de yaşanan da zamana yayılarak gelişen bir burjuva-halk devrimi süreci idi; ama tabii Türkiye'de Mısır'a ve Tunus'a göre çok daha fazla gelişmiş bir kapitalizm vardı.. Ve, 12 Eylül 2010 Referandumu'yla birlikte devrimin birinci aşaması bizde tereyağından kıl çeker gibi barışçı- parlamenter bir zeminde tamamlandı; ama nedense Türkiye bir türlü o "ikinci aşamaya" geçemedi! Cıvıv kabuktan çıkmasına çıkmıştı belki ama, bir türlü kendi yolunda gitmeyi beceremiyordu! Devrimin jakoben ruhu kabuk kırıcılığa o kadar alışmıştı ki, şimdi 7 Haziran seçimine giderken aradan neredeyse 5 yıl geçti, ama halâ kabuk kırıcılıkla uğraşmakla vakit geçiriyoruz!!.."

Sonra şöyle devam etmişiz:

"Bu açıdan bakınca ne yapılması gerektiği de açıktır sanırım: „Hemen şimdi, Yeni Türkiye'den yana olan herkese, darbeciliğin her türüsüne (ittihatçı, Kemalist biçimine de, İslamcı paralel Devletçi şekline de) karşı olan bütün toplumsal kesimlere-sınıf ve tabakalara, sivil toplum örgütlerine demokratik parlamenter sistemi temel alan yeni bir anayasanın hazırlanması için çağrı yapılmalı, en kısa zamanda bugün içinde bulunduğumuz anlamsız kutuplaşmaya bir son verilerek tarihi bir uzlaşma için herkes kollarını sıvmalıdır“...

„Burada tarihi uzlaşmadan kasıt, hiçbir şekilde eski ile yeniyi, eskinin güçleriyle yeninin güçlerini uzlaştırmak değildir!! Bugüne kadar -hatta bugün, şu an bile- bir yanlarıyla, eski paradigma içinde birbirleriyle kıyasıya mücadele içinde olsalar da, diğer yanlarıyla, maddi varoluş koşullarını 21. yüzyılın küreselleşme koşullarına uygun olarak „Yeni Türkiye konsepti içinde yeniden üretebilen herkesin ortak bir zeminde biraraya gelebilmesidir tarihsel uzlaşma..."

Peki ne oldu sonra? 30 Mart'ı 10 Ağustos takip etti ama bir türlü bu "çağrı" ruhu oluşmadı. Tam tersine, "Türk tipi bir başkanlık sistemiyle" uğraştık bu arada. Bir de "Kürt sorunu falan yoktur" diyerek eldeki kazanımları da heba ettik!... Sonuç 7 Haziran oldu!... Gerçekten, ne istediğini çok iyi bilen devrimci bir halkımız var bizim!...

AK Parti CHP Koalisyonu neden günün koşullarına uygun bir "uzlaşma" zeminidir...

Evet, şu anın gerçekliği içinde görünen en sağlıklı çözüm yolu bir AK Parti-CHP koalisyonudur. Böyle bir girişim, yeni bir anayasa yapımı etkinliğine paralel olarak (bu aşamada CHP yeni bir anayasa yapımına karşıyım diyemez!) , Kürt Sorunu'nu da içine alan yeni bir toplumsal sözleşme çağrısı (gene bu aşamada CHP, AK Parti ile girişilecek bir işbirliğinde onun gerisinde kalarak çözüm sürecine karşı olduğunu da söyleyemez!), HDP'yi ve bütün diğer Kürt sivil toplum potansiyelini de içine alacak, iki parti arasında imiş gibi görünen koalisyon gerçekte -bu aşamadaki güçler dengesine özgü- "tarihsel bir uzlaşmanın" zemini haline gelecektir...

Dikkat ederseniz, son iki yıldır yazılarımda hep yeni Türkiye'nin kuruluşuna ilişkin yeni bir toplum sözleşmesinin ancak burjuvazinin ve işçi sınıfının -çalışanların birliği- ittifakı zemininde mümkün olabileceğini söylemeye çalıştım. Türkiye'nin zamana yayılarak gelişen bir burjuva devrimi sürecinde devrimin birinci aşamasını geride bıraktığını, ikinci aşamanın yeninin kuruluşu aşaması olduğunu, bunun ise ancak;

1- varoluş koşullarını küresel dinamiklerle birleştiren, modern üretici güçler olarak burjuvazinin ve başta işçi sınıfı olmak üzere çalışanların birliği zemininde,

2-tarihsel olarak oluşan bütün kültürel kimlikleri kucaklayarak, adeta bir Doğu-Batı buluşması zemininde mümkün olabileceğinin altını çizmeye çalıştım.

Benim bu söylediklerim birçok kişi için hep hayal gibi geldi!... Düşünün, o kavga, kutuplaşma ortamında siz „tarihsel uzlaşmadan“ bahsediyorsunuz!!.. En yakınimdakiler bile anlayamadılar bu duruşu... Ama görüyorsunuz, 7 Haziran’da halkımız „ben anlıyorum, hem de çok iyi anlıyorum“ dedi ve noktayı koydu!..

Bakın, TÜSİAD’dan sonra MÜSİAD’da bir AK Parti-CHP koalisyonu istiyor!

Bunu şöyle de ifade edebilirdik: Eskinin Devletçi büyük burjuvaları ve Anadolu burjuvaları en nihayet kendi aralarındaki sınıf içi çelişkileri bir yana bırakarak daha büyük çıkarları için yeni bir toplumsal uzlaşma zemininde biraraya gelmenin kaçınılmaz olduğunu ilan ediyorlar...

Cansu Çamlıbel’in MÜSİAD Başkanı Nail Olpak’la yaptığı röportajda şöyle deniyor:
<http://www.hurriyet.com.tr/qundem/29346308.asp>

„Son aylarda TÜSİAD’la kamuoyu önünde yaşadıkları gerilimler bir yana, iki kurumun 7 Haziran sonrasında oluşan yeni siyasi denklemden çıkması gereken formüle ilişkin analizleri oldukça benzeşiyor. MÜSİAD Başkanı Nail Olpak ile Ankara temaslarının ardından İstanbul’da buluştuk. Seçim sonuçlarına ilişkin teşkilat içinde yaptıkları samimi analizleri paylaşmaktan kaçınmadı. AK Parti’ye yakın duruşlarına rağmen yolsuzluk iddiaları, Cemaat ile ilişkiler gibi dikenli alanlarda sözünü sakınmadı.

- MHP’ye ne oldu?

Telefonuma ilk çıkan MHP’ydi “Genel Başkanımıza iletelim. Bir yoğunluk içindeyiz, biz sizi arayacağız” dediler. Şu ana kadar oradan bir geri dönüş olmuş değil.

- TÜSİAD ile görüştüler ama değil mi?

Görüştüler. TOBB ve diğer grupla da görüştüler. İlk olarak Sayın Cumhurbaşkanı ile görüşmemizin etkisi var mıdır, inanın bilmiyorum.

- Tura çıkarken TÜSİAD ve TOBB’un sizinkine benzer bir girişim içinde olduğunu biliyor muydunuz?

Hayır bilmiyorduk. Kendi aramızda bir koordinasyonumuz olmadı. Herkes kendine göre bir yol tutturdu, öyle gitti.

- Sizin tabanınızın da ‘Belki daha zor ama daha kapsayıcı ve uzun ömürlü olabilir’ diye düşündüğü AK Parti-CHP koalisyonu anlıyoruz ki TÜSİAD içinde de favori formül. Ama bunu açık açık dile getirmediler henüz.

En açık dile getiren biz olduk (gülüyor).

- Bu formülün savunucuları sadece ekonomik istikrar için değil son yıllarda kutuplaşan toplum kesimlerinin birbirine yaklaştırılması ve gerginliklerin giderilmesi için en ideal formül olduğu görüşünde. Katılır mısınız?

E bakın bizim ifademiz de çok farklı değildi. ‘Zor ama tabanı daha geniş ve uzun ömürlü olabilir’ şeklindeki tespit aynı şeyi ifade ediyor bana kalırsa...“

Peki ya işçi sınıfı, o nerede? Onlardan niye hiç ses yok!

Aslında yıllardır bu sorunuz cevabını arıyoruz, öyle değil mi!!.. Benim vardığım sonuç şu oldu: TÜSİAD nerede duruyorsa şimdiye kadar işçi sınıfımız da orada durdu!... Ama sadece işçi sınıfı mı?; onu temsil ettiğini söyleyen „solcu sendikalar“ ve diğer „solcu“ örgütler de şimdiye kadar TÜSİAD’la aynı yerde durmadılar mı! (Hay Allah, kırk yıl düşünsem akıl edemezdim; ne dersiniz, eski „solcu“ yol arkadaşlarıyla da yakınlaşıyor muyuz ne!!..) Bu

nedenle, TÜSİAD'ın duruşunu onları da içine alacak yeterli bir duruş olarak kabul edebiliriz sanıyorum!... Bunun neden böyle olduğunu daha önceki çalışmalarda yeteri kadar ele aldığımız için işin bu yanını uzatmıyorum. İsteyen örneğin şu linke bakabilir:

<http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/15158-Turkiyede-neden-sol-ya-da-sosyal-demokrat-bir-hareket-yok>

Ne dersiniz çok mu iyimserim!! Şunu unutmayın, devrimin ikinci aşamasına giden yol bir şekilde „tarihsel uzlaşmadan“ geçiyor... Türkiye gibi iki farklı kültürün, farklı birçok etnik kimliğin bir arada yaşamak zorunda olduğu bir ülkede bunun başka yolu yoktur!..